

اطلاعیه

به مناسبت درگذشت رفیق فریدون منتقمی یکی از اعضاء برجسته رهبری حزب کار ایران (توفان)

زنده آنهائید که پیکار می کنند، آنانکه
جان و تنشان از عزمی راسخ آکنده است
آنها از شیب تند سرنوشت بالا می روند
آنها که اندیشمند به سوی هدفی عالی راه می سپارند
و روز و شب در خیال خویش یا وظیفه ای
مقدس دارند یا عشقی بزرگ
ویکتور هوگو

با تأسف و تأثر فراوان به اطلاع همه اعضاء و هواداران حزب، همه نیروهای انقلابی و ترقی خواه و همه احزاب و سازمان های مارکسیست لنینیست متشکل در کنفرانس بین المللی می رسانیم که رفیق فریدون منتقمی از اعضاء برجسته رهبری حزب کار ایران (توفان) امروز یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ شمسی برابر با ۱۹ ماه می ۲۰۲۴ میلادی پس از یک دوران طولیل بیماری سرطان ما را ترک کرد.

رفیق فریدون منتقمی در ۳۰ اردیبهشت ۱۳۲۳ در یک خانواده متوسط در گرگان متولد شد و دوران تحصیلات ابتدائی خویش را در مدرسه سن لونی و جعفری اسلامی در تهران و سپس دوران متوسطه را در دبیرستان هدف به پایان رسانید. رفیق منتقمی پس از پایان دوره متوسطه برای ادامه تحصیل به کشور آلمان آمد و در رشته مهندسی برق فارغ التحصیل شد. رفیق منتقمی در آلمان به جنبش دانشجویی متشکل در کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) پیوست و پس از چندی به عضویت سازمان مارکسیستی لنینیستی توفان و مرکزیت آن درآمد. رفیق فریدون منتقمی در سال های قبل از انقلاب ۱۳۵۷ در ایران و در عرصه مبارزه ضد رژیم پهلوی و ضد امپریالیستی در جنبش دانشجویی نقش مهمی ایفا کرده است. او به عنوان دبیر فرهنگی کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در خارج از کشور و در این سمت فعالیت های درخشان سیاسی و فرهنگی داشته است. وی علاوه بر فعالیت های سیاسی، نویسنده ای توانا

و تحلیل گری مسلط بر تحولات پیچیده ایران و منطقه و جهان بود. رفیق منتقمی کتابی با عنوان "چگونه کمونیست شدم" را تحت نام "یادمانده هائی از فریدون منتقمی" منتشر کرده که نخستین بار در سال ۲۰۱۵ و سپس در سال ۲۰۱۷ تجدید چاپ شد. این کتاب شامل خاطرات و تجربیات او از دوران زندگی اش در ایران و فعالیت های سیاسی اش است. در این کتاب، وی به بررسی تحولات سیاسی و اجتماعی ایران و نقش خود در آن ها می پردازد و وی در مقدمه کتاب چنین نوشت:

"من از مادرم و پدرم رسم زندگی کردن را آموختم. آموختم که باید انسان بود و شرافت زندگی کرد. آن ها مرا به سرزمین ممنوعه ها بردند و از میوه های ممنوعه تغذیه ام کردند تا زخم ها و درد زندگی را بیشتر حس کنم و همواره بیدار به مانم و از این بابت از آن ها ممنونم و همین میراثی که آن ها از خود برای من باقی گذارند، برای پیشرفت در زندگی ام کافی است. من آموختم که زندگی پیکار است و همواره باید با مسئولیت نسبت به جامعه زندگی کرد و موظفم که باری را که آن ها بردوشم گذارده اند، به دیگران منتقل کنم."

قهرمانی، درخشان ترین تجلیات روح انسانی است که بدون شک از طبیعت انسان هائی مایه می گیرد که از تعلق خویش به توده های خلق و از تعلق خویش به جامعه ی انسانی و ایده آل های با شکوه آن اهمیت قائلند. از این رو آگاهانه تمام نیروی خویش را که از قدرت لایزال خلق مایه می گیرد وقف مبارزه در راه این آرمان نموده و به قهرمانان فناپذیر تاریخ مبدل می شوند. رفیق ما فریدون، در زمره ی این مردان نامی جنبش انقلابی و کمونیستی ایران است.

زندگی رفیق فریدون منتقمی زندگی تماما سازمانی بود. و از همان آغاز فعالیت حزبی اش زبان و قلم شیوا و توانای خود را در دفاع از آرمان های طبقه ی کارگر و زحمتکش ایران به کار انداخت و تا واپسین لحظات زندگی پربار خویش نیز از این وظیفه ی بزرگ باز نایستاد. دهها آثار ارزشمند تئوریک و جزوات آموزشی و صد ها مقالات تحلیلی از جمله فعالیت های رفیق است که بنام حزبش منتشر گردید.

رفیق فریدون، یک کمونیست مارکسیست – لنینیست جسور و بی باک و از خود گذشته، نظریه پرداز و یک سازمانده حرفه ای بود. وی یک عاشق به معنای واقعی کلمه بود. عاشق توده های رنج و کار، عاشق مارکسیسم – لنینیسم و مؤمن به راهش بود. او هیچ گاه از سختی کار، از ضربات پی در پی بر پیکر تشکیلات و عزیزترین رفقایش نمی نالید، بلکه با عزمی راسخ تر و اراده ای پولادین تر علیه ی ارتجاع و امپریالیسم و تمامی مظاهر سرمایه داری می رزمید و روحیه ی امید به پیروزی را در دل ها می نشانید و گرمابخش رفقا و یارانش بود. رفیق فریدون، انسانی فروتن بود، به رغم سطح بالای آگاهی سیاسی و تئوریک، کلامی شیوا، شخصیتی جذاب و دوست داشتنی، اما وقتی از رفقای جانباخته سازمانی سخن می گفت، گوئی وی شاگرد این رفقا بود. کمتر از خود سخن می گفت، بیشتر از توانائی های سیاسی تئوریک رفقای جانباخته و رهبران حزب حرف می زد و آتوریت هری را برجسته می نمود. رفیق فریدون از هر بند انگشتش هنر می بارید، هنر سازماندهی، هنر خویشن داری و صبر و استقامت، هنر تداوم مبارزه، هنر روحیه بخشی و تقویت تشکیلات و ادامه ی راه جانباختگان حزبی و شوق به پیروزی و گرفتن انتقام طبقاتی از بورژوازی، برانداختن مالکیت خصوصی بر ابزار تولید، انقلاب سوسیالیستی و استقرار دیکتاتوری پرولتاریا و سرانجام محوطبقات و زوال دولت و تحقق جامعه کمونیستی.

کمیته مرکزی حزب کار ایران (توفان) یکی از اعضاء رهبری و مومن و معتقد و پایدار خویش را از دست داد و این ضایعه ای بزرگ برای جنبش کمونیستی ایران و همه انقلابیون راستین نیز محسوب می شود. نگرشی به زندگی رفیق فریدون منتقمی و تلاشش برای تقویت و گسترش حزب و فعالیت حزبی در شرایط سخت مرگ و زندگی الهام بخش حزب ماست تا از این پایداری و اصولیت حزبی بی آموزیم و آن را به نسل جوان کمونیست منتقل کنیم.

کمیته مرکزی حزب کار ایران (توفان) این ضایعه بزرگ را به همسر همزمش و دخترش و اعضاء خانواده و بستگان نزدیک صمیمانه تسلیت می گوید و برایشان صبر و آرامش آرزومند است.

یاد رفیق گرانقدر ما، فریدون منتقمی یکی از تنوریسینهای برجسته عضو رهبری حزب کار ایران (توفان) جاودان و راهش پر رهرو باد!

کمیته مرکزی حزب کار ایران (توفان)

یکشنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

www.toufan.org

<https://t.me/totoufan>